

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ ΜΑΣ

(δραματιστικός της κόρης του Φραγκούλη), Δ. Μυράτ (γυνής του) και των κυριῶν Ρ. Μυράτ και Μ. Αράνη. Πολὺ έπιφραστικοί καὶ χαριτωμένοι ἐπίσης στοὺς ἐπεισοδιακοὺς ρόλους των οἰ κ. κ. Α. Βλαντπουλός, Τ. Γαλανός, Δ. Διανέλος, ἥ κ. Σ. Στεφανίδη καὶ οἱ δεσποινίδες Α. Λαλούνη καὶ Φ. Κοκόλα. Πολὺ καλὸς καὶ τὸ σκηνικὸ τοῦ κ. Ν. Πιταρίλου.

Γενικὰ τὸ ἔογχο τοῦ κ. Μπόγρη κέρδισε ἔξαιρετικὰ ἀπὸ τὸ ζωηρὸ σκηνοθετικὸ ρυθμό του, κι' ἀπὸ τὴν ὀληθινὰ ρωμένη, ζωντανὴ καὶ γκροτεσκοφαντεζίστικην ἐκφραση τῶν ἐφμηνευτῶν του.

Δ. ΜΠΙΟΓΡΗ: «ΟΛΑ Θ' ΑΛΛΑΞΟΥΝ»

Τὸ «Ολα θ' ἀλλάξουν» εἶναι τὸ καινούργιο θεατρικό ἔργο τοῦ κ. Δ. Μπόγρη, ποὺ ἀνέβασε στὸ μεγάλο θέατρό της ἡ Μαρίκα Κοτοπούλη. Σὰν ἔργο τὸ «Ολα θ' ἀλλάξουν» οὔτε ὑποτικᾶ, οἵτε ἐπερινὰ τὸ συγγραφέα τῆς «Καινούργιας ζωῆς», ποὺ εἶχε πρὸν δύο χρόνια μιὰ τόσο μεγάλη σειρὰ παραστάσεών. Θά μποροῦσα μάλιστα νὰ πῶ στὸ «Ολα θ' ἀλλάξουν», κρινάμενο ἀπὸ τὴν διποψή τῆς φάρσας, εἶναι ποιοτικά καὶ θεατρικά ὀρτιώτερο κι' ἀληθινώτερο ἀπὸ δ. τι ἡ «Καινούργιας ζωῆς» κρινάμενο σὸν κοινωνικό ἔργο. Φυσικά, τίποτα τὸ ξεχωριστὸ καὶ τὸ οπινθηροβόλο ένεν τὸ δισοκρίνει, μὰς ὀστόσιο καταφέρνει νὰ παραμενεῖ ηνα δισοκεδαστικό «βίωρο» γιὰ δσους βαριούνται νὰ σκεφτοῦν καὶ νὰ συγκινηθοῦν τὶς πονηρές καὶ δύσκολες αὐτές ήμέρες τῆς ἐποχῆς μας.

Νὰ μὲ λίγα λόγια ἡ ὑπόθεση τοῦ «Ολα θ' ἀλλάξουν»: Ο 'Ηρακλῆς Φραγκούλης ἔχει τὴν.. πετριά μὰ παστεύει στὴν ἀλέθητη πανσοφία τοῦ φίλου του Χρυσονιθόπουλου (Θ. 'Αρώνης) ποὺ εἶναι κι' ἡ σωτήρας του σὲ κάποιο κολύμπι ἔδω κ' εἰκοσιπέντε χρόνια. "Οταν, ύστερ' ἀπὸ τὸ διώστημ' αὐτὸ, οἱ δύο φίλοι ἀνταμώνυμε στὸ σπίτι τοῦ Φραγκούλη, ἡ επανασφία τοῦ Χρυσονιθόπουλου ἀσκεῖ μιὰ τέτοιαν ἐπίδραση, ἀπόνω στὸν εἰρηνικὸν αὐτὸν οἰκογενειάρχη ποὺ δλα ἐκεῖ μέτια ξεχαρβαλώνουνε, δύστους ἔνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ τρελλοκομεῖο τῆς Αἴγυπτου πληροφορεῖ τὸ Φραγκούλη πῶς δ φίλος του εἶναι τρελλὸς, πῶς τόχει σκάσει, καὶ πῶς διο νάρθουν νὰ τὸν παραδιάβουνε οἱ νοσοκόμοι μὰ τοὺς μὲ τὴ λέξη «ἀπονοῦ» ποὺ εἶναι ἡ ὀδύσσαμα τῆς σκιζοφρένειάς του. Μ' αὐτῇ τῇ σκηνῇ τοῦ τηλεγραφικοῦ μαντάστου τελειώνει τὸ ἔργο. Μιὰ σικηνὴ πραγματικὰ πετυχωμένη, γιατὶ βγάνει τὸ κοινὸ μὲ ἔνα ἔξιπνο τρόπο ἀπὸ τὴν δημηγορία του καὶ λυτρώνει τὸν Φραγκούλη, τοὺς τίρωες τοῦ ἔργου καὶ τοὺς καθ' τὸ... συγγραφέα ἀπὸ τὴν κατηγόρια τοῦ διλλοπρόσωπου, διὸ τοῦ.. . . ἀκαταλόγιστου.

Τὸ ἔργο εἶναι καλὸς καὶ ζωντανὸ σκηνοθετημένο ἀπὸ τὸν κ. Γιαννούλη Σαραντίδη. Τὸ ἐμψύχωμα τοῦ Φραγκούλη ἀπὸ τὸν Λογοθετίδην μιὰ χειμωνάδικη Λογοθετίδειας ἐρμηνεία. 'Ο ρόλος τῆς Μαρίκας σὰν γυναικας τοῦ Φραγκούλη, (δχάριστος κι' δρκετὰ δηγωρικοὶ σπόνδυλοι τοῦ ἔργου) γίνεται λαμπτερὸς κι' δλοζώντρονος ἀπὸ τὴν θεαμάτισσα ὑπόκριση τῆς. 'Εξαιρετικὴ κι' μένισθαύμαστη ἐπίσης ἀπὸ κάθε δποιητὴ ἡ ὑπόκριτ. κή δουλειὲς τῶν κ. κ. Θ. 'Αράνη 'Χρυσονιθόπουλος), Α. Γιαννίδη (Πέτρος. διελφάς τοῦ Φραγκούλη), Τ. Καρσύσου